**Recurs introdus la 7 decembrie 2020 de Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 5 octombrie 2020 în cauza T-583/18, GVN/Comisia Europeană**

**(Cauza C-666/20 P)**

(2021/C 44/41)

*Limba de procedură: germana*

**Părțile**

*Recurentă:* Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) (reprezentant: C. Antweiler, avocat)

*Celelalte părți din procedură:* Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Land Niedersachsen

**Concluziile recurentei**

Recurenta solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2020, GVN/Comisia (T-583/18, EU:T:2020:466) în ceea ce privește punctele 1 și 2 ale dispozitivului acesteia;

2. în eventualitatea în care recursul va fi considerat întemeiat, admiterea cererii formulate în primă instanță, prin care se solicita declararea nulității deciziei din 12 iulie 2018 a Comisiei C(2018) 4385 final ([1]).

**Motivele și principalele argumente**

Recurenta arată, în primul rând, că Tribunalul a încălcat articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale și că a săvârșit o eroare de procedură prin faptul că nu a luat nicidecum în considerare susținerea recurentei, relevantă pentru soluționarea litigiului, referitoare la cerințele prin raportare la care statele federate germane au abilitatea, în temeiul articolului 64a din Personenbeförderungsgesetz (Legea privind transportul de persoane, denumită în continuare „LTP"), de a înlocui articolul 45a din această lege cu dreptul propriu al statului federat.

În al doilea rând, recurenta invocă anumite încălcări ale dreptului Uniunii.

Mai întâi, recurenta consideră că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii întrucât, la punctul 36 din hotărârea atacată, a susținut că părțile sunt de acord că legiuitorul german, prin intermediul articolului 45a și al articolului 8 alineatul 4 a treia teză din LTP, a exclus din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 ([2]) competențele legate de transportul public al persoanelor care dispun de abonamente temporare de transport școlar. În acest mod, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că Republica Federală Germania nu a notificat Comisiei Europene nici articolul 45a din LTP, nici articolul 8 alineatul 4 a treia teză din aceeași lege, în temeiul articolului 3 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 1370/2007.

În plus, potrivit recurentei, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a considerat, la punctele 40 și 41 din hotărârea atacată, contrar dreptului, că un legiuitor are posibilitatea, în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1370/2007, nu numai să excludă din domeniul de aplicare al regulamentului menționat normele privind compensarea financiară pentru obligații de serviciu public în materia transportului de elevi și de ucenici, ci și să restrângă, fără îndeplinirea altor condiții, domeniul de aplicare al acestei excepții prin revizuirea unei asemenea decizii în sensul de a include din nou în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1370/2007 compensațiile menționate, deși revizuirea pe care Tribunalul o consideră admisibilă este un actul opus deciziei adoptate în temeiul articolului 3 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 1370/2007; prin urmare, aceasta este supusă acelorași cerințe formale de eficacitate, care, în prezenta cauză, nu sunt îndeplinite din cauza nenotificării revizuirii către Comisie.

În sfârșit, recurenta afirmă că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii — mai precis, articolul 107 TFUE și articolul 108 alineatul (3) TFUE — întrucât a susținut, în ceea ce privește al doilea motiv al acțiunii, că, în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară), statul federat Saxonia Inferioară nu acordă ajutoare de stat întreprinderilor, în condițiile în care toate întreprinderile municipale au primit în totalitate de la statul federat menționat resursele financiare pe care acesta le pune la dispoziție autorităților locale competente. Având în vedere opinia Tribunalului, nu este posibil să se stabilească o separație între activitățile de exercitare a puterii publice ale entităților competente, pe de o parte, și activitatea economică desfășurată de acestea în calitatea lor de asociați la întreprinderile de transport controlate de ele, pe de altă parte.

([1]) Decizia Comisiei Europene de a nu formula obiecții cu privire la măsura adoptată de Land Niedersachsen în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară) [cauza SA.46697 (2017/NN)] (JO 2018, C 292, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

## Recurs introdus la 15 decembrie 2020 de Les Mousquetaires și ITM Entreprises SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 5 octombrie 2020 în cauza T-255/17, Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia

**(Cauza C-682/20 P)**

(2021/C 44/42)

*Limba de procedură: franceza*

### Părțile

*Recurente:* Les Mousquetaires S.A.S., ITM Entreprises S.A.S. (reprezentanți: N. Jalabert-Doury și K. Mebarek, avocați)

*Celelalte părți din procedură:* Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

### Concluziile recurentei

— anularea punctului 2 al [dispozitivului] hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-255/17;

— admiterea concluziilor formulate de reclamanți în primă instanță și anularea Deciziei C(2017) 1057 final a Comisiei Europene din 9 februarie 2017, prin care se dispune ca Intermarché, precum și toate societățile controlate direct sau indirect de aceasta să se supună unei inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului;

— obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente întregii proceduri, inclusiv procedurii desfășurate la Tribunal.

### Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe erori de drept și pe nemotivare în cadrul analizei eficacității căilor de atac în ceea ce privește desfășurarea inspecțiilor.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 6 și 8 din CEDO, a articolului 296 din tratat și a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât Tribunalul a încălcat obligația de motivare și de limitare a deciziilor de inspecție.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept și pe o încălcare a Regulamentului nr. 1/2003 întrucât Tribunalul a caracterizat o fază procedurală „anterior adoptării unor măsuri care presupun acuzația de a fi săvârșit o încălcare” ca neintrând sub incidența regulamentului.